

ת"פ 54611/03/21 - מדינת ישראל נגד אמיר אברהים, אדם נימר, מוחמד שואהנה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 54611-03-21 מדינת ישראל נ' אברהים (עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט חגי טרסי
המאשימה
נגד
הנאשמים

מדינת ישראל

1. אמיר אברהים (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שגב
2. אדם נימר (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד חמדאן
3. מוחמד שואהנה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רז

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמים הורשעו, על פי הודאותיהם, במסגרת הסדר טיעון שגובש בהליכי גישור, בעבירת **שוד** - עבירה על סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"). נאשם 3 הורשע בנוסף בעבירה של **שהייה בישראל שלא כדין** - עבירה על סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 6.3.21 קשרו הנאשמים קשר לבצע שוד בחנות נוחות הממוקמת בתחנת דלק בצומת נורדיה. במסגרת הקשר, ועל מנת להוציא אל הפועל את השוד, הצטיידו הנאשמים מבעוד מועד, בין היתר, בחפץ הנחזה לאקדח (להלן: "**האקדח**"), שק בד לבן, כפפות ומסכות פנים. במועד הרלוונטי לכתב האישום נאשם 3 לא החזיק באישור שהייה כדין בישראל.

ביום 6.3.21, בשעה 5:30, בהתאם לסיכום המוקדם ביניהם, הגיעו הנאשמים בסמוך לחנות באמצעות רכב הנמצא בחזקת נאשם 1, שאף נהג ברכב. אותה עת, שהה בחנות המתלונן, אחד העובדים במקום, בגפו. בהתאם לסיכום המוקדם ביניהם יצאו הנאשמים 2 ו-3 מהרכב אל עבר החנות, כשהם רעולי פנים ועוטים כפפות וכאשר נאשם 3 נושא את האקדח ונאשם 2 נושא את השק בידיו. אותה עת, נותר נאשם 1 ברכב וזאת במטרה לאפשר הימלטות של השלושה מהמקום במהירות לאחר ביצוע השוד.

מיד לאחר כניסתם לחנות, כיוון נאשם 3 את האקדח לראשו של המתלון והפילו ארצה, תוך שהוא הודף את ראשו בחוזקה לכיוון רצפת החנות ומצמיד את האקדח לעורפו. בהמשך, גרר נאשם 3 את המתלון בחנות והובילו לחדר צדדי המרוחק מדלת הכניסה, במטרה להסוות את מעשה השוד. בעודם בחדר הצדדי הורה נאשם 3 למתלון לכרוע על ברכיו כשפניו מופנות אל עבר ריצפת החנות. המתלון עשה כן במשך מספר דקות, כאשר נאשם 3 מכון אליו את האקדח ואוסר עליו לזוז.

אותה עת, נטל נאשם 2 מהחנות קופסאות סיגריות וחפיסות טבק רבות והכניסן במהירות לתוך שק הבד. לאחר מכן, ניסה נאשם 2 ליטול את קופת החנות, אך ללא הצלחה. בהמשך לכך, הגיע נאשם 2 לחדר הצדדי וסיכם עם נאשם 3 כי האחרון יטול את קופת החנות. בהתאם לכך, פנה נאשם 3 לאזור הקופה, נטל קופסאות סיגריות וחפיסות טבק, הכניסן לשק ונשא את השק לרכב. מיד לאחר מכן, שב נאשם 3 לאזור הקופה, עקר אותה ממקומה והכניסה לרכב. אותה עת, שהה נאשם 2 עם המתלון בחדר הצדדי בחנות תוך שהוא מכון אליו את האקדח ואוסר עליו לזוז. מיד לאחר מכן, שבו נאשמים 2 ו-3 לרכב והשלושה עזבו את המקום יחד עם הכסף והסחורה הגנובים, כשנאשם 1 נוהג ברכב.

במהלך אירוע השוד, נטלו הנאשמים מהחנות עשרות רבות של קופסאות סיגריות וחפיסות טבק בשווי כולל הנע בין 27,000 ₪ ל-39,000 ₪ וכן נטלו את קופת החנות ובה כ-6,000 ₪ במזומן.

במסגרת הסדר הטיעון, הגיעו הצדדים להסכמות הבאות: בנוגע **לנאשם 1** הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 27 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. בנוגע **לנאשם 2** הוסכם כי יופנה לקבלת תסקיר חובה מטעם שירות המבחן וכי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 36 חודשי מאסר בפועל וכן להפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים במצטבר, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. בנוגע **לנאשם 3** הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 39 חודשי מאסר בפועל וכן להפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים במצטבר, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. עוד הוסכם כי בנוגע לשלושת הנאשמים תוכל ההגנה לטעון באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2

מהתסקיר שהוגש עולה כי מדובר בבחור צעיר כבן 20, רווק. הנאשם מסר כי סיים 12 שנות לימוד וכי בגיל 14 החל לעבוד, על מנת לסייע מבחינה כלכלית למשפחתו. בגיל 18 עבר להתגורר במרכז הארץ, שם עבד בגינון ובשליחויות עד שנפצע ברגלו בתאונת דרכים כשבועיים לפני שנעצר. הוריו התגרשו לפני כ-8 שנים, במקביל לכניסתו של אביו למאסר ממושך, על רקע מעשי אלימות ועבירות נוספות שביצע כלפי אשתו וילדיו.

באשר לשימוש בחומרים ממכרים, מסר הנאשם כי החל להתנסות בעישון קנאביס בגיל 18.5 עם חבריו, והיה מעשן באופן לא קבוע מספר פעמים בשבוע. עוד מסר כי התנסה באופן חד פעמי בסמים נוספים, בהשפעת חבריו, אך בעת מעצרו מסר כי אינו צורך סמים או אלוהול ואינו מרגיש תלות פיזית או רגשית בסמים. שלל צורך טיפולי בתחום.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת מבית משפט לנוער בגין עבירת שוד משנת 2018, אז הוטל עליו צו מבחן למשך

שנה ושל"צ בהיקף של 150 שעות. במסגרת ההליך בבית המשפט לנוער שוחרר הנאשם ממעצר, שיתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול והגיע לשיחות בשירות מבחן לנוער בתדירות גבוהה. הנאשם הודה בעבירה, לקח אחריות מלאה, הביע צער וחרטה על מעשיו והשלים את שעות השל"צ שהוטלו עליו.

באשר לעבירה נשוא דיון זה הודה הנאשם באופן פורמלי בביצועה והביע חרטה. הנאשם תאר קשר חברי עם שותפיו לביצוע העבירה ונטה להשליך את היוזמה ותכנון השוד על שותפיו. לדבריו, הסכים לקחת חלק בביצוע השוד בשל קשייו הכלכליים ולאור תאונת הדרכים שעבר ובעקבותיה הפסיק לעבוד, התקשה לממן את שכר הדירה שלו ולסייע למשפחתו כלכלית. הנאשם גילה הכרה מילולית ברגשות אכזבה שעלו אצל משפחתו ובת זוגו והיה מעוניין לבקש את סליחתו של המתלונן. בשיחה עמו עלה הרושם כי הוא מבין את חומרת מעשיו והשלכותיהם. באשר לקשרים שוליים בחייו, מסר כי חלק מחבריו בעלי רקע פלילי וכי ניתק את הקשרים עם שותפיו לעבירה הנוכחית.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צעיר אשר גדל בנסיבות משפחתיות מורכבות, בהן היה חשוף לאלימות קשה של אביו ולפגיעה בבני המשפחה. הנאשם מתמודד מגיל צעיר עם קשיים רגשיים ומתקשה לשמור על יציבות במסגרות. בהעדר דמויות מכוונות ומציבות גבול, חבר לחברה שולית עמה החל מעורבותו בפלילים ושימוש בחומרים פסיכו אקטיביים. התנהגותו מאופיינת באימפולסיביות, חוסר ויסות ותוקפנות. ברקע לביצוע העבירה עומדים דפוסים האלימים והאימפולסיביים, ריצוי חברתי בהשתייכותו לחברה שולית, קשיי התמודדות במצבי לחץ ומשבר והעדר כלי התמודדות אדפטיביים, רצונו בהשגת כסף קל ומהיר והיותו מרוכז בסיפוק צרכיו המידיים.

כגורמי סיכון התייחס שירות המבחן לאופי ולחומרת העבירה, עברו הפלילי, היעדר הרתעה מסנקציות קודמות, העדר מערכות תמיכה משמעותיות, דפוסים האימפולסיביים והתוקפניים, קשייו בויסות, שימוש בסמים והתנהלותו ללא הפעלת שיקול דעת תוך התמקדות בסיפוק צרכיו המידיים. כגורמי סיכוי לשיקום מצוין בתסקיר גילו הצעיר והעובדה כי נמצא בהליך גיבוש זהות. בנוסף, מוזכרת העובדה שהכיר בחומרת מעשיו, הביע חרטה וכן אמפטיה כלפי המתלונן. עוד הוערך כי הנאשם מגלה נכונות ומוטיבציה להיעזר בגורמים טיפוליים בעתיד ומוכן לשנות אורחות חייו.

לאור נתונים אלו, כשברקע צריכה של אלכוהול וסמים, התנהגות פורצת גבול הכוללת שימוש בחפץ הנחזה לנשק חם, אשר קדם לה תכנון, ועל רקע עמדותיו המשליכות אחריות, כמו גם במצב בו שיקולי הפגיעה באחר נסוגו בפני צרכיו הכלכליים, עולה הערכת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצדו, בייחוד במצבים בהם חש פגיעה בערכו העצמי והגברי וכחלק מסיפוק צרכיו הכלכליים. בנסיבות אלה, לא נוצר פתח להתערבות טיפולית, ושירות המבחן נמנע מכל המלצה טיפולית בעניינו. הומלץ כי אופציה שיקומית תישקל ע"י גורמי שב"ס.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את החומרה הרבה שבמעשיהם של הנאשמים ואת הנסיבות העולות מעובדות כתב האישום בדבר תכנון מוקדם והצטיידות בחפץ שנחזה להיות אקדח, מסיכות פנים וכפפות. עוד הדגיש כי הנאשמים פעלו מול המתלונן כאשר הוא בגפו, שעה שהם מכוונים לראשו חפץ דמוי אקדח במשך דקות. התובע התייחס לחוויה שעבר

המתלונן במונח "סיוט", כשמבחינתו מכוון לעברו נשק קטלני והוא אינו יודע מה יעלה בגורלו. עוד הודגשה עצמת האלימות אשר הופעלה כנגד המתלונן, העובדה כי הנאשמים הטיחו את ראשו לכיוון הרצפה, גררו אותו וגרמו לו לכרוע על ברכיו כשנשק מכוון לראשו. עוד ביקש התובע לקחת בחשבון את הנזק שנגרם לחנות, המתבטא בעקירת הקופה ובכספים ובסחורה שנגנבו. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקת בית המשפט העליון, ועתר למתחמי ענישה נפרדים בעניינם של הנאשמים. בעניינו של נאשם 1 עתר למתחם ענישה הנע בין 27 ל-48 חודשי מאסר, ואילו בעניינם של נאשמים 2 ו-3 עתר למתחם ענישה הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר.

באשר לנסיבותיו האישיות של נאשם 1, ציין כי מדובר במי שלא נשלח לתסקיר ולכן אין המלצה בעניינו. עוד ציין כי מדובר במי שלחובתו הרשעה קודמת בעבירות סמים, אשר בגינה נשא עונש של 9 חודשי עבודות שירות. לקולה התייחס לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, ולכך שהודה, לקח אחריות וחסך זמן ציבורי. לבסוף עתר להשית עליו עונש של 27 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, לצד מאסר על תנאי ופיצוי לשני נפגעי העבירה, בעל הקיוסק, אשר הגיש תצהיר נפגע עבירה ממנו עולה הנזק הכלכלי שנגרם לחנות (ע/4), והמתלונן אשר חווה את האירוע על בשרו.

באשר לנסיבותיו האישיות של נאשם 2, ציין כי בעניינו הוגש תסקיר שירות מבחן אשר העריך כי קיימת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצדו ואף לא בא בהמלצה טיפולית. לחובתו הרשעה קודמת בעבירת שוד שעבר בהיותו קטין, ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה למשך 4 חודשים. באותה הרשעה קודמת הוטל מאסר מותנה בלבד, וניכר כי ניתנה לנאשם 2 הזדמנות לתקן את דרכיו, אך הוא לא ניצל אותה. בנסיבות אלה גם אין מקום לחפוף את עונש המאסר על תנאי, וראוי להפעילו במצטבר. לזכות הנאשם זקף את העובדה כי הודה בביצוע העבירה, לקח אחריות וחסך זמן ציבורי. לאור דברים אלו עתר למקם את עונשו בשליש התחתון של המתחם ולהשית עליו 36 חודשי מאסר, לצד הפעלת המאסר על תנאי במצטבר, כך שיוטלו עליו 40 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

באשר לנסיבותיו האישיות של נאשם 3, ציין כי לחובתו הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר, גניבת רכב ונשיאת נשק. לזכותו זקף את העובדה כי הוא הודה, לקח אחריות וחסך זמן ציבורי. את עונשו ביקש למקם מעל זה של נאשם 2, עקב היותו רצידיביסט, ולכן ביקש לגזור עליו 39 חודשי מאסר, ולהפעיל 3 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

ב"כ נאשם 1 ציינה כי הנאשם עצור מזה כשנה ושלושה חודשים. לטענתה חלקו של הנאשם בביצוע העבירה נמצא על הגבול בין מסייע למבצע בצוותא, שכן נטל חלק רק בתכנון ובהסעתם של שני הנאשמים האחרים למקום ביצוע העבירה וחזרה משם. עוד ציינה כי הנאשם לא השתמש באלימות, ולא אחז בחפץ הנחזה לאקדח, אלא שימש בעיקר נהג עבור הנאשמים האחרים. באשר לנזק שנגרם ציינה כי מדובר בנזק מזערי, שכן מדובר בעיקר בסיגריות וטבק שיוחזרו לנפגעי העבירה, ולמתלונן לא נגרם נזק פיזי, אלא לכל היותר נזק נפשי, שעצמתו לא הוכחה בכתובים או בעדות. הסנגורית הגישה אסופת פסיקה וטענה כי מתחם הענישה נע בין 7 ל-24 חודשי מאסר בפועל. באשר לנסיבותיו האישיות של נאשם 1, ציינה כי בעברו הרשעה אחת בלבד בגינה ריצה עונש של עבודות שירות, כך שמדובר במאסרו הראשון מאחורי סורג ובריח. לדבריה, לנאשם נסיבות אישיות קשות, כאשר עובר למעצרו אמו נפטרה, לאחר שסבלה משלל מחלות, והנאשם הוא שסעד אותה. לפיכך עתרה למקם את עונשו בתחתית מתחם הענישה.

ב"כ נאשם 2 התייחס תחילה לנסיבות ביצוע העבירה, וטען כי במקרה זה אין מדובר בתכנון מתוחכם הכולל חלוקת תפקידים או משימות, ולכן אין לייחס לתכנון המוקדם משקל משמעותי לחומרה. עוד ציין כי נאשם 2 לא היה זה שאחז באקדח הדמה, ועיקר תפקידו התמצה במימוש עבירת הגניבה בלבד, כך שממנו לא נשקפה כל התנהגות אכזרית או אלימה. הסנגור המלומד לא התכחש לממד האימה שהטילו הנאשמים על המתלונן, אך הדגיש כי לא נקטו באלימות של ממש אשר פגעה פיזית במתלונן. על יסוד נתונים אלו ביקש להסיק כי מדובר בעבירת שוד בצוותא ברף הנמוך, ללא תחכום, תכנון מיוחד, או אלימות קשה ועיקר החומרה טמונה בעובדה שנאשם 3 אחז בחפץ דמוי אקדח. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה וטען כי מתחם הענישה נמוך משמעותית מזה לו עותרת המאשימה ונע בין 10 ל-20 חודשי מאסר. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם ציין כי מדובר בבגיר-צעיר, קרוב לגיל 18, אשר הודה, לקח אחריות וחסך זמן ציבורי. לחובתו הרשעה קודמת אחת בלבד, אשר בגינה יש לו מאסר על תנאי בר הפעלה. עוד ציין כי על פי התסקיר מדובר בצעיר בר טיפול. כמו כן, הזכיר את נסיבות חייו הקשות, המפורטות בהרחבה בתסקיר. לאור נתונים אלו ביקש למקם את העונש בתחתית המתחם, לחפוף את המאסר על תנאי כולו ולהימנע מהטלת קנס ופיצוי.

ב"כ נאשם 3 הבהיר בטיעונו כי אינו מסכים למדרג שביקשה המאשימה לייצר בנוגע לנאשמים השונים, על פיו ממוקם הנאשם 3 בראש מדרג החומרה והענישה. לדבריו, אותם ביקש לבסס באסופת פסיקה שהציג, במקרים חמורים יותר נקבעו מתחמי ענישה פחות חמורים מזה אליו עותרת המאשימה. הסנגור המלומד הצטרף לטיעוני חבריו, וביקש אף הוא להתחשב בעובדה כי לא נגרם למתלונן נזק פיזי וכי הנזק הרכושי שנגרם הוא ברף הנמוך והרכוש אף הוחזר לנפגעי העבירה. עוד טען כי חלקו של נאשם 3 אינו המשמעותי ביותר. לטענתו, מתחם ענישה נע בין 14 ל-36 חודשי מאסר. באשר לנסיבותיו האישיות ציין כי מדובר בבחור צעיר כבן 24, תושב השטחים, עם נסיבות חיים מורכבות. עול פרנסת המשפחה מוטל על כתפי הנאשם, ומצבה הכלכלי של משפחתו קשה מאוד. עוד ציין כי הנאשם מוחזק במעצר תקופה ארוכה ובהיותו תושב השטחים הוא אינו מקבל ביקורים או סיוע ולא יכול להשתלב בטיפול. לטענתו, עברו הפלילי של נאשם 3 אינו ברף חומרה גבוה, ויש לקחת בחשבון כי הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן ציבורי. בנסיבות אלה ביקש למקם את עונשו בתחתית המתחם ולחפוף את המאסר על תנאי ככל שניתן. באשר לרכיבי הקנס והפיצוי, שב והפנה לנסיבותיו האישיות והכלכליות של הנאשם.

לבסוף שמעתי את דברי הנאשמים עצמם, אשר הביעו צער על חלקם במעשים.

דין והכרעה

בעבירת השוד חומרה רבה מהיבטים שונים, שהרי היא משלבת פגיעה בהיבט הרכושי - קנייני עם הפגיעה, או למצער האיום בפגיעה, בגופו, בביטחונו ובשלומו של אדם. על המגוון הרחב של הערכים החברתיים הנפגעים בעטיים של מעשי שוד, עמד חברי, כב' השופט קובו, במסגרת גזר דינו בת"פ (מרכז) 968-01-19 מ"י נ' שמחי (01.12.2020) כדלקמן:

"בעבירת השוד יש... כדי לזרוע פחד ולפגוע בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו. זאת בנוסף לשמירה על זכות הקניין והגנה על פעילות עסקית תקינה (ע"פ 7537/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (20.1.17)). עבירת השוד מאגדת בקרבה את הפן האלים עם הפן הרכושי, ויש בה איום מובנה על גופו, כבודו, קניינו ושלוות נפשו של הקורבן. עבירת השוד מתבצעת

מתוך מטרה להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך איום או פגיעה באנשים תמימים, ובכך פוגעת בסדר הציבורי. תחושת האימה וחוסר האונים שבה שרוי קורבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות נפשיות חמורות לאורך תקופה ארוכה ומערערים את ביטחונו האישי (ע"פ 8660/10 פלוני נ' מדינת ישראל [17.5.11], ע"פ 9094/12 טספאי נ' מדינת ישראל [28.4.13], ע"פ 9079/16 מיארה נ' מדינת ישראל [9.3.17]).

עצמת הפגיעה בערכים אלה אף מתעצמת, באותם מקרים בהם חוברים יחדיו מספר מעורבים לביצוע העבירה, ומקבלת משנה תוקף כאשר לצורך ביצוע השוד מצטיידים הם בנשק, או בחפץ הנחזה להיות מסוכן, באופן המגביר את מידת האיום הכרוכה במעשים לנפשו של קורבן תמים. לא במקרה קבע המחוקק לצד עבירת השוד, שבסעיף 402(ב) לחוק, עונש חמור של 20 שנות מאסר, ולא לשווא נקבעה בפסיקה מדיניות ענישה מחמירה הכוללת דרך כלל מרכיב משמעותי של מאסר מאחורי סורג וברית. עם זאת, הכירה הפסיקה בכך כי תחת עבירת השוד חוסות מגוון רחב של התנהגויות אסורות, ועל כן יש להתאים את טווח הענישה לנתונים הקונקרטיים של המעשה. על הקריטריונים השונים שעשויים להשפיע על מתחם וחומרת הענישה, וביניהם החובה להעניק הגנה מיוחדת לעובדי לילה בתחנות דלק ובחנויות נוחות, עמד בית המשפט העליון, בין היתר, בדבריו הבאים מתוך ע"פ 4442/19 מ"י נ' שוץ (13.11.19):

"לעבירת השוד בנסיבות מחמירות פנים רבות ומשכך הענישה בגינה היא מגוונת "בשל השוני במידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמאפיינים הנסיבתיים של המקרים השונים ובכלל זה שימוש בנשק וסוג הנשק; מידת האלימות שהופעלה ותוצאותיה; חומרת הפגיעה של הקורבן; זהות הקורבן כמשתתף לקבוצות הטעונות הגנה יתרה כמו למשל קשישים (ע"פ 3338/13 טחימר נ' מדינת ישראל, סעיף 3 לפסק הדין (19.2.2015) או עובדי לילה בתחנות דלק ונהגי מוניות (ע"פ 1698/16 דמלאו נ' מדינת ישראל (8.11.2016)... ; מידת התכנון; הנזק הכלכלי והנפשי שנגרם וכיוצא באלה היבטים, המשמשים שיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם". (ע"פ 5430/16 אפשטיין נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (1.8.2017))."

יישומם של עקרונות אלו על המקרה שלפני מוביל אל המסקנה כי **מידת הפגיעה בערכים החברתיים במקרה זה היא ברמה בינונית-גבוהה**, וזאת לאור **נסיבות ביצוע העבירה**. שלושת הנאשמים חברו יחדיו וקשרו ביניהם קשר מוקדם לביצוע השוד. במסגרת אותו קשר רקמו את תכנית הפעולה והצטיידו בחפץ הנחזה כאקדח, על מנת להטיל אימה על עובדי החנות, בשק שנועד לאיסוף הסחורה הגנובה ובאמצעים שנועדו למניעת זיהוי ולהסוואת זהותם בדמות כפפות ומסכות פנים. לביצוע זממם בחרו השלושה שעת בוקר מוקדמת, בה ניתן היה לצפות לנוכחות דלה של עובדים ועוברי אורח במקום. גם אם אין מדובר בתכנית פעולה בעלת תחכום מיוחד, הרי שהחבירה, התכנון המוקדם, ההיערכות המוקדמת שבאה לידי ביטוי בהצטיידות המתוארת, וחלוקת התפקידים בין השלושה מהווים ללא ספק נתונים המצדיקים החמרה, ואשר מעידים על שוני מהותי בין מקרה זה לבין עבירות שוד ספונטניות המבוצעות מתוך דחף רגעי, ללא תכנון מוקדם ומוקפד.

הזכרתי את חלוקת התפקידים, שכן עובדות כתב האישום מעידות על כך באופן ברור. נאשם 1 סיפק את הרכב, הסיע

את חבריו למקום והמתין להם בחוץ על מנת למלטם מהמקום במהירות. נאשמים 2 ו-3 עטו על עצמם את הכפפות והמסכות ונכנסו לחנות. נאשם 3 אחז באקדח והיה אמון על נטרול התנגדותו הצפויה של המתלונן, בעוד נאשם 2 היה מופקד על איסוף הסחורה שבחנות והכנסתה לשק בו הצטיידו השלושה מראש. לצד חלוקת התפקידים שסוכמה מראש, הפגינו השודדים יכולת אלתור והסתגלות, וכשנתקל נאשם 2 בקשיים בפתיחת הקופה, פנה לנאשם 3, והשניים התחלפו בתפקידיהם. נאשם 2 נטל לידו את האקדח, אותו המשיך לכוון לעבר המתלונן, בעודו אוסר עליו לזוז, ויוער, בהקשר זה, כי לנוכח מעשים אלה אינני מוצא לקבל את טיעוני ב"כ הנאשם 2 לפיהם חלקו של נאשם זה במעשים היה מצומצם, וכי יש לראות בו כמי שנטל בפועל חלק במעשי גניבה בלבד. נאשם 3, ששחרר עקב כך מהצורך להשגיח על המתלונן, עקר את הקופה והכניס אותה לרכב המילוט, לצד יתר הסחורה שנאספה בשק, ובכך השלימו בני החבורה את תכניתם המוקדמת ועזבו את המקום כשברשותם נכסים בשווי כולל משמעותי של עשרות אלפי ש"ח.

אמת, למתלונן לא נגרם נזק פיזי, ולא הובאו ראיות בדבר עצמת הפגיעה הנפשית שנגרמה לו, אך מכאן ועד למסקנה לפיה מדובר היה באירוע קל ערך בהיבטי האלימות והאיום, כפי שביקשו ב"כ הנאשמים לשכנע, נותר מרחק רב, רב מאד. על פי המפורט בכתב האישום, מיד עם כניסתם של נאשמים 2 ו-3 לחנות, כיוון נאשם 3 את האקדח לראשו של המתלונן והפילו ארצה, תוך שהוא הודף את ראשו בחוזקה לכיוון רצפת החנות ומצמיד את האקדח לעורפו. בהמשך, גרר נאשם 3 את המתלונן בחנות והובילו לחדר צדדי, שם אילץ אותו לכרוע על ברכיו כשפניו מופנות לרצפה. כך נדרש המתלונן להמתין במשך דקות ארוכות, כאשר נאשם 3, ובהמשך גם נאשם 2, מכוונים לעברו את האקדח ומתרים בו שלא לזוז.

המתלונן היה אפוא קורבן לאלימות פיזית ממשית - הפלתו לרצפה, גרירתו לחדר הצדדי והותרתו במצב כריעה לעבר הרצפה למשך השוד כולו. יתרה מכך, המתלונן היה מצוי, מנקודת מבטו, תחת איום ממשי לשלומו ולחיי ממש, כאשר מה שנחזה להיות נשק קטלני מוצמד תחילה לעורפו, ובהמשך מכוון אליו בעודו כורע על הרצפה בחדר צדדי, מרוחק מהכניסה לחנות, כשפניו מטה וכל תזוזה נאסרת עליו. אין צורך בעדות נוספת או במסמך בכתב על מנת להעריך את עצמת האימה בה היה נתון ואת ההשפעה הקשה שעשויה חוויה מעין זו להותיר בנפשו של כל אדם. לפיכך, גם בהיבטים אלה חומרה ממשית ומוחשית, המחייבת מענה במסגרת שיקולי הענישה.

באשר **למדיניות הענישה הנוהגת**, אציין כי ב"כ הצדדים עשו מלאכתם נאמנה והפנו לשורה ארוכה של פסקי דין בעבירות שוד, על נגזרותיהן השונות. עיינתי באסופות הפסיקה כולן, ובחנתי את מידת הדמיון בין כל מקרה ומקרה לנתונים הרלוונטיים להכרעה במקרה שלפני. בחינה זו העלתה כי חלק מההחלטות אליהן הפנו הצדדים אינן בעלות השלכה לענייננו ואין בכוחן להתוות את שיקול הדעת בכל הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים שלפני, לנוכח הפערים העובדתיים המשמעותיים בין המקרים. כך למשל, מבלי להקל ראש, לא ניתן להשליך על המקרה הנוכחי מאירוע בו מדובר בעבירה של ניסיון שוד המבוצעת על ידי מבצע בודד, שנמלט מיד מהמקום ללא כל גניבה או אקט אלים (ראו ת"פ (י-ם) 14-03-17798 מ"י נ' **דישראלי** (14.1.15)), ממעשה שוד של חטיפת תיק על ידי עברין בודד, ללא כל הצטיידות בנשק, וללא תכנון מוקדם או ביטויי אלימות משמעותיים (ראו ת"פ (חיפה) 14-06-10455 מ"י נ' **אלמנך** (25.10.15) או מאותם מקרים בהם נעברו עבירות שוד על דרך של הצגת פתקים לפקדי בנק, הא ותו לא (ראו למשל ת"פ (מרכז) 18-08-49362 מ"י נ' **הדר** (07.07.20) או ת"פ (י-ם) 14-05-1304 מ"י נ' **הלר** (1.4.15)). לפיכך, תתמקד הסקירה שתובא כעת רק באותם מקרים שלמצער חלק מנתונייהם מזכירים את המקרה הנוכחי, באופן שניתן ללמוד מהם על טווח הענישה הנוהג.

בע"פ 5780/13 **אבו נ' מ"י** (16.7.14), הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, בכך ששדד חנות מכולת באמצעות סכין יפנית. המערער נכנס לחנות בשעת ערב, כשפניו וידי מכוסים על מנת שלא ניתן יהיה לזהותו, ובשעה שהמתלונן היה לבדו, פנה אליו כשבידו סכין שלופה והורה לו למסור את הכסף. בהמשך, הצמיד את הסכין לצווארו של המתלונן, חזר על הדברים והמתלונן מסר לו את הכסף. בשלב מסוים הניח המערער את הסכין על הדלפק. אז, נטל אותה המתלונן והניפה לעבר המערער, אשר נמלט מהחנות עם הכסף. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר והשית על המערער עונש של 52 חודשימאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש התקבל. בית המשפט העליון קבע כי המתחם שנקבע החמיר עם המערער והפחית אותו לטווח שבין **30 ל-60 חודשי מאסר**. בהתאם, הפחית את עונשו ל-**45 חודשי מאסר בפועל**.

בע"פ 3698/20 **מחאמיד נ' מ"י** (3.11.20), נדון עניינו של אדם אשר הורשע בביצוע עבירת שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק. הנאשם נכנס לסניף בנק הדואר, כשהוא חובש על ראשו קסדה ובידו חפץ הנחזה כאקדח, איים על פקידות הבנק באמצעות החפץ, קיבל לידי כ-11,000 ₪ ונמלט מהמקום ברכבו. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר**. הנאשם, בעל עבר פלילי לא מכביד וישן ונסיבות רפואיות ואישיות מורכבות, נדון לעונש של **30 חודשי מאסר בפועל**. ערעור שהגיש לבית המשפט העליון - נדחה. יוער כי מדובר באירוע קל בהרבה מזה שבמקרה שלפני, ממכלול רחב של היבטים ובהם החבירה המשותפת, טיב העבירה, עצמת האלימות שהופעלה, ועוד.

בע"פ 1062/19 **פלוני נ' מ"י** (11.6.19), הורשע המערער, קטין, בביצוע עבירות של שוד בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. על פי המתואר, הנאשם ואחר נכנסו לחנות נוחות בתחנת דלק, כשפניהם מוסתרות והם אוחזים באקדחי דמה. הנאשם כיוון את אקדחו לעבר המתלונן, הכה אותו באגרוף, אחז בצווארו והורה לו לפתוח את הקופה ואילו האחר הרים בקבוק זכוכית ואיים על המתלונן באמצעותו. הנאשם והאחר שדדו מהחנות כסף מזומן וקופסאות סיגריות. בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש מאסר של **24 חודשים** שהוטל על הקטין בבית המשפט המחוזי. מדובר על מקרה דומה במידה רבה לעניינו, ותשומת הלב תופנה לעובדה כי על אף שמדובר היה בקטין נעדר כל עבר פלילי הוטל עליו עונש מאסר ממושך, לנוכח החומרה היתרה הכרוכה במעשים.

בע"פ 6153/21 **פלוני נ' מ"י** (29.12.21), הורשע המערער, על פי הודאתו, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בגין ביצוע שוד בחנות תכשיטים. הנאשם הגיע לחנות כאשר פניו מוסתרות, כיוון אקדח אוויר לעבר המוכרת ושדד תכשיטים בשווי כספי ניכר. נקבע בעניינו **מתחם ענישה הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הוטל עונש של 52 חודשי מאסר, אשר קוצר בבית המשפט העליון לנוכח טעות שנפלה בגזר הדין בנוגע לשווי הרכוש שנשדד, ל-**46 חודשי מאסר בפועל**. מקרה זה חמור במעט מעניינו שכן מדובר היה באקדח אוויר ושווי הרכוש שנגנב היה גבוה יותר. מנגד, לא כלל אותו מקרה פעילות בחבורה ואף רף האלימות שננקט בפועל כלפי המתלוננת היה מצומצם יותר.

בע"פ 1167/21 **חוג'יראת נ' מ"י** (31.5.21), נדחה ערעורו של נאשם על **עונש מאסר בן 18 חודשים**, אשר הושת עליו לאחר שהורשע, על פי הודאתו, כמבצע בצוותא לעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. באותו מקרה סיכם המערער עם אחר לשדוד כסף מחנות נוחות בתחנת דלק. לצורך זה הצטיידו השניים במברג ובסכין יפנית, הגיעו לחנות באישון ליל, כשהם רעולי פנים, איימו מילולית על המוכר וגנבו 1,140 ₪. בבית המשפט נקבע **מתחם הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל**, וחרף המלצה טיפולית של שירות המבחן הוטל עונש המצוי ברף התחתון, ללא חריגה לקולה,

ואף צוין כי מדובר בעונש מקל. מדובר באירוע קל יותר מהאירוע שלפני הן ביחס להיבטי התכנון וההצטיידות, הן בהיבט של עצמת האלימות ומידת האיום שהופעלו כלפי המתלונן והן בשווי הכספי של הרכוש שנגנב.

בת"פ (מרכז) 27097-08-19 מ"י נ' **צ'חברידזה** (6.1.21), הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בכך שנכנס בשעת לילה לחנות, כשפניו מכוסות באופן חלקי ובידיו סכין באורך כ- 20 ס"מ, התקרב אל הקופאית שעת ספרה את הכסף בקופה, נצמד אליה, ומשך את הכסף מידיה. הנאשם החל לצאת מהחנות אולם המתלוננת תפסה בחולצתו על מנת למנוע את בריחתו. בתגובה דחף אותה הנאשם, וכתוצאה מכך נפלה המתלוננת ונחבלה ברגלה. הנאשם נמלט כשברשותו סך של כ- 23,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **45 חודשי מאסר בפועל**. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה, לאחר שהמערער חזר בו מהערעור (ע"פ 1223/21). גם אירוע זה חמור פחות ממגוון היבטים מהאירוע שלפני.

בת"פ (י-ם) 33465-08-17 מ"י נ' **שוב ואח'** (18.6.20) הורשע נאשם 1 בשוד בנסיבות מחמירות ונאשם 2 הורשע כמסייע. השניים קשרו יחד לשדוד צ'ינג' והצטיידו באקדח דמה ושוקר חשמלי. השניים נכנסו לעסק, נאשם 1 דרש מהבעלים את הכסף ומשלא צייתה לו החל להכותה ואף חשמל אותה מספר פעמים עם השוקר החשמלי. לבסוף שדדו 2,400 ₪, תוך שנגרם נזק פיזי ונפשי למתלוננת. בעניינו של נאשם 1 **נקבע מתחם ענישה הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר** ונגזר עליו 9 חודשי עבודות שירות לאור הליך שיקום ארוך ומוצלח ותקופת מעצר ממושכת.

בת"פ (מרכז) 32787-08-18 מ"י נ' **וחידי** (5.11.19), הורשעו הנאשמים, על פי הודאתם, בעבירה של שוד מזוין בחבורה. הנאשמים הגיעו לתחנת דלק, רכובים על קטנוע שלוחית זיהוי הוסתרה, כשהם חובשים קסדות שחורות, ושדדו את המתלונן עת היה במשרדו. נאשם 1, שהיה מצויד במברג, התנפל על המתלונן, אחז בצווארו והצמיד את המברג לצווארו ובטנו. המתלונן נתן לנאשמים 550 ₪, ומשלא מצאו בכיסיו דבר ברחו מהמקום עם הקטנוע. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר**. על נאשם 1, צעיר ללא עבר פלילי, הושתו **25 חודשי מאסר ואילו על נאשם 2, צעיר ללא עבר פלילי, הושתו 21 חודשי מאסר**. גם כאן מדובר בעליל באירוע חמור פחות מהמקרה הנוכחי.

בת"פ (מרכז) 40649-10-15 מ"י נ' **סומך** (19.7.16), הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בשוד בנסיבות מחמירות. הנאשם נכנס לסניף בנק מצויד בפתק שעליו נכתב: "זה שוד, אני חמוש, את הכסף" ובשוקר הנחזה לאקדח. הנאשם פנה לכספרית, דרש ממנה את הכסף והצביע על אקדח הדמה בצורה מאיימת. הנאשם נמלט מהמקום עם כ-47,000 ש"ח. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הושתו **20 חודשי מאסר בפועל**. גם כאן באירוע חמור הרבה פחות מהמקרה שלפני, שאינו כולל ביצוע בצוותא, אקטים אלימים של ממש או איום ישיר ומתמשך באקדח.

בת"פ (מרכז) 52895-01-18 מ"י נ' **אפרת** (16.1.19), הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירות של שוד והחזקת תחמושת. הנאשם שדד מסניף דואר כ-39 אלף ₪, כשהוא חמוש באקדח אוויר שאותו אף כיוון לרגע לעבר המתלונן. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 14 ל-44 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי ובעל נסיבות אישיות ומשפחתיות מורכבות, הושתו **21 חודשי מאסר**. גם מקרה זה קל בהרבה מזה שלפני, מטעמים

שכבר פורטו לעיל בהרחבה.

בת"פ (מרכז) 28018-01-17 מ"י נ' **אסולין** (9.8.17), הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירת שוד לפי סעיף 402(א), בכך שהגיע לחנות נוחות, כאשר פניו מוסתרות, בידו אקדח דמה ובכיסו אולר. הנאשם כיוון את האקדח למוכרת, דרש את הכסף בקופה ושדד סכום של 1,200 ₪ ומספר חפירות סיגריות. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר**. על הנאשם, צעיר כבן 20 ללא עבר פלילי, הושתו **14 חודשי מאסר**. ראויים לציון ההבחנות מהמקרה הנוכחי: היעדר ביצוע בצוותא והיעדר המוחלט של אקטים אלימים, כמו גם גניבה בהיקף מצומצם ביותר.

בת"פ (מרכז) 9291-04-20 מ"י נ' **בלטה** (5.1.21), הורשע נאשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, בכך שהצטייד בסכין, הסתיר את פניו, הגיע לחנות מכולת, קירב את הסכין לצווארו של המתלונן, ובאיומים דרש ממנו סיגריות וכסף. המתלונן מסר לו 220 חפירות סיגריות ו-320 ₪. נקבע **מתחם שבין 22 ל-52 חודשי מאסר בפועל**, והנאשם, בעל עבר פלילי קל, נדון לעונש של **26 חודשי מאסר בפועל**. ההבדלים לקולה מהמקרה הנוכחי בולטים.

בת"פ (ת"א) 25638-10-20 מ"י נ' **מתואלי** (5.5.21), הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר. הנאשם הצטייד בסכין, הגיע לחנות, הצמיד את הסכין לצווארו של המתלונן ודרש ממנו את הכסף שבקופה. לאחר מאבק וחילופי דברים עם המתלונן, במהלכם אף הניף ונופף בסכין לעברו, יצא הנאשם מהחנות עם הקופה ובה 2,295 ₪. נקבע **מתחם שבין 30 ל-60 חודשי מאסר בפועל**, והנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נידון ל-**46 חודשי מאסר בפועל**. כן הופעל מאסר מותנה במצטבר.

כאן המקום לציין כי שלושת הנאשמים הורשעו בעבירת השוד המוגמרת, ואחריותם משתרעת על כלל המעשים המפורטים בכתב האישום. אף על פי כן מצאה המאשימה לנכון להבחין, במסגרת ההסדר, בין הנאשם 1 לנאשמים 2 ו-3 לעניין מתחם הענישה. אציין כי הבחנה זו מקובלת עלי, בשים לב לחלקו המוגבל של נאשם 1 בחלק האופרטיבי של ביצוע השוד, כאשר נותר ברכב מחוץ לחנות ולא נטל חלק ישיר במעשי האיום והאלימות. עם זאת, ברצוני להבהיר כי אינני מקבל כלל ועיקר את הטענה כי מעשיו נושקים לעבירת הסיוע. על פי עובדות כתב האישום, נטל נאשם 1 חלק מלא בתכנון המוקדם, בהיערכות ובהצטיידות ואף סיפק את הרכב בו הגיעו הנאשמים למקום ובו אמורים היו להימלט. רק חלוקת העבודה הפנימית בין הקושרים היא שהביאה לכך שחלקו בבוקר האירוע עצמו בא לידי ביטוי בתפקידו כנהג. נאשם 1 הנו באופן מובהק חלק מהמעגל "הפנימי" של ביצוע העבירה, וככזה יש לקבוע בעניינו מתחם, שגם אם הוא מקל מעט בהשוואה לחבריו, הרי שהוא מצוי בקרבה רבה למתחם שייקבע לגבי חבריו. בנסיבות אלה ובשים לב למכלול הנתונים הקשורים בביצוע העבירה, למידת הפגיעה בערכים המוגנים, לפסיקה הנוהגת ולחלקם של כל אחד מהנאשמים במעשים, אני סבור כי בעניינו של **נאשם 1 יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל-50 חודשי מאסר בפועל**, ואילו בעניינם של **נאשמים 2 ו-3 יש לקבוע מתחם עונש הולם אשר ינוע בטווח שבין 28 ל-56 חודשי מאסר בפועל**, והכל לצד מרכיבי ענישה משלימים בדמות מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

משנקבעו המתחמים, ובהיעדר נסיבות מצדיקות סטייה מהם, יש לאתר את העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים בגדרו של המתחם שנקבע בעניינו, תוך מתן משקל למכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אלא נוגעות יותר

לנאשם עצמו, לדפוסיו ולעברו. אציין, בהקשר זה, כי העונשים להם עתרה המאשימה לגבי כל אחד מהנאשמים, במסגרת הסדר הטיעון, מצויים, כפי שניתן לראות, בגדרם של המתחמים שנקבעו, ולפיכך מדובר בהסדר טיעון הולם וסביר, אשר ראוי יהיה לכבדו, ולהימנע לפיכך ממיצוי מלא של הדין עם הנאשמים.

באשר לנאשם 1, הרי שמדובר בבחור צעיר כבן 30, אשר לחובתו הרשעה קודמת בעבירות סמים בעטיה נשא בעונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. אין מדובר אפוא בהרשעה ראשונה, ואף לא במאסר ראשון, אך כן בעונש מאסר מאחורי סורג ובריח, בסופה של תקופת מעצר ממושכת. עוד יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות המצערות, כפי שבאו לידי ביטוי בדברי באת כוחו ואת העובדה כי הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן ציבורי. את עונשו יש למקם אפוא בחלק התחתון של המתחם שנקבע בעניינו, גם אם לא ברף התחתון ממש.

באשר לנאשם 2, הרי שמדובר בצעיר כבן 20, אשר לחובתו הרשעה קודמת בעבירה זהה של שוד בנסיבות מחמירות, אותה עבר בהיותו קטין כבן 16 וחצי. בגין הרשעה זו תלוי ועומד לחובתו מאסר מותנה בן 4 חודשים. הנאשם הודה, לקח אחריות וחסך זמן ציבורי ניכר. בנוסף, הוגש בעניינו תסקיר, אשר העיד על נסיבות משפחתיות קשות ומורכבות, כמו גם על ביטויי חרטה ואמפתיה כלפי המתלונן. הנאשם גם ביטא מוטיבציה להיעזר בעתיד בגורמים טיפוליים ולשנות את אורח חייו. מנגד, מעיד התסקיר על קיומם של גורמי סיכון משמעותיים ועל קיומה גם כיום של רמת מסוכנות גבוהה להישנות מעשים אלימים ופוגעניים מצדו של הנאשם. על רקע נתוניו ודפוסיו לא גובשה בעניינו כל המלצה טיפולית. בנסיבות אלה, מחייבים שיקולי ההרתעה הטלת עונש המצוי במעלה השליש התחתון של מתחם הענישה שנקבע, ואף הפעלת המאסר המותנה כאשר לפחות חלקו במצטבר לעונש המאסר שיוטל.

ובאשר לנאשם 3, הרי שגם כאן מדובר בבחור צעיר, כבן 24, תושב השטחים אשר שהה בישראל שלא כדין. לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות על חוק הכניסה לישראל, כאשר באחד המקרים אף עבר עבירת רכוש, ועל כן נדון למאסר בן 10 חודשים. בעבר הרחוק יותר, בהיותו כבן 18, נדון ל-4 חודשי מאסר בבית המשפט הצבאי בגין עבירת נשק. על רקע הרשעתו בעבירה על חוק הכניסה לישראל, תלוי ועומד לחובתו מאסר מותנה למשך 3 חודשים. גם נאשם זה הודה ונטל אחריות על מעשיו, ולדברי בא כוחו גם נסיבותיו האישיות והמשפחתיות אינן פשוטות, ועול פרנסת המשפחה כולה מוטל על כתפיו. מדובר במי שעל פי עובדות כתב האישום ביצע בפועל את מרבית האקטים האלימים, ואף עבר עבירה נוספת, שאינה מיוחסת לחבריו, של שהייה שלא כדין. עברו הפלילי עשיר יותר, אך אין לחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות, והמאסר המותנה נוגע רק לעצם השהייה שלא כדין בארץ. גם עונשו צריך להימצא אפוא במעלה השליש התחתון של המתחם, וניתן לשקול חפיפה מסוימת בהפעלת המאסר המותנה.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

1. מאסר בפועל למשך 25 חודשים מיום המעצר - 6.3.21.

2. 10 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.
4. קנס בסך 1,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.23.
5. פיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ויועבר על ידי המזכירות למתלונן.

נאשם 2:

1. מאסר בפועל למשך 34 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי למשך 4 חודשים מת"פ 20582-02-18, מתוכו יינשאו 3 חודשים במצטבר, והיתרה בחופף, כך שבסה"כ יישא הנאשם עונש מאסר בן 37 חודשים מיום המעצר - 14.3.21.
3. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.
4. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.
5. קנס בסך 1,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.23.
6. פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ויועבר על ידי המזכירות למתלונן.

נאשם 3:

1. מאסר בפועל למשך 36 חודשים.

2. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים מת"פ 20-12-20992, מתוכו יישא חודש אחד במצטבר, והיתרה בחופף, כך שבסה"כ יישא הנאשם 37 חודשי מאסר בפועל מיום המעצר - 17.3.21.

3. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

4. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון.

5. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם עבירה על חוק הכניסה לישראל.

6. קנס בסך 1,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.23.

7. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ויועבר על ידי המזכירות למתלונן.

הרכוש הגנוב שנתפס - יוחזר לבעליו. פריטים אישיים שנתפסו, לרבות טלפונים - יוחזרו לנאשמים. יתר המוצגים יחולטו או יושמדו על פי שיקול דעת המשטרה.

העתק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ב, 18 יולי 2022, במעמד הצדדים.